

WONEN

& Co

NIJWBOUWSPECIAL

Nieuw
wonen in
het oude
Garnwerd

Lekker spelen in de tuin, die grenst aan de weilanden. *Wonen&Co* kijkt in deze speciale bijlage binnen in een bijzonder huis in het nieuwste wijkje van Garnwerd. Verder: schijnwerpers op vier nieuwbouwprojecten, noordelijk design in Milaan, en aandacht voor het klimaat in huis.

zaterdag 9 april 2011
uitgave NDC mediagroep

DAGBLAD VAN
NOORDEN HET

Wie
Sjoerd Betten, Yvonne van der Sluis en Wytze (1)

Wat
Zelf ontworpen woning

Waar
Nieuwbouwwijk van Garnwerd

Bouwjaar
2005

Favoriete plek in huis
De keuken

Bijzonderheid
Huis wordt gekoeld en verwarmd door een lucht/waterpomp

Woonwens
Nog een keer zo'n project doen

Op zoek naar eenvoud

Je vindt het mooi of je vindt het niks. Dat is de ervaring van architect Sjoerd Betten uit Garnwerd, die zijn eigen huis ontwierp. Daarbij moet dan wel worden aangetekend dat de liefhebbers veruit in de meerderheid zijn.

Tekst en foto's
GEERT JOB SEVINK

Het huis van Sjoerd Betten, Yvonne van der Sluis en hun zoon Wytze valt nogal uit de toon in het nieuwbouwwijkje in Garnwerd. De meeste huizen zijn gebouwd in een voornamelijk landhuisstijl, met zwarte, geglazuurde pannen erop. Zoniet dit door Sjoerd zelf ontworpen huis. Dit huis valt op door zijn bescheidenheid, door zijn eenvoud van vorm. Dit huis is wat het is, niet meer en niet minder.

Bij het ontwerp heeft Sjoerd, die zich in het dagelijks leven vooral bezighoudt met stadsvernieuwing, zich laten leiden door eenvoud. "Ik wilde een archetypisch huis ontwerpen. Het moest simpele vormen hebben: rechthoekig met een pultdak, zoals kinderen een huis tekenen. Ik was vooral op zoek naar eenvoud. De burens moesten er wel wat aan wennen, maar ze vinden het nu wel mooi. Ze noemen het 'het huis met de lange haren'."

De gevel aan de straatzijde maakt een gesloten indruk, met kleine ramen en donkere baksteen waarin slakken verwerkt zijn. Maar wat vooral in het oog springt, is het dak. De vlakke rode pannen waarmee het is gedekt, lopen door over

de muren, tot minder dan een meter boven de grond. Het begrip 'goothoogte', waarmee ambtenaren graag schermen, is hier zonder betekenis. "Zo ongebruikelijk is dat niet", zegt Sjoerd.

"Kijk maar naar de huizen van de Amsterdamse School. Die hebben dat wel vaker." Het volgende dat de aandacht trekt, is een raam aan de zijkant, dat vanaf de grond zonder onderbreking doorloopt tot in het dak. Binnen is een lichtschacht, waardoor je vanaf de begane grond bijna tot aan de nok van het dak omhoog kunt kijken. Het resultaat is een zee van licht. En alsof dat nog niet genoeg is, is de hele gevel aan de tuinzijde van glas, vanaf het maaiveld tot het uiterste puntje van de nok.

"Ik heb altijd al een enorme behoefte gehad aan licht in huis", bekent Yvonne. "Ooit heb ik gewoond in een huis met alleen een paar ramen op het noorden, dat was een kwelling! Daarom

wilde ik hier zo veel mogelijk licht."

Centrale plek van het huis is de ruim bemeten keukentafel, die onder het hoge zijraam staat en baadt in het licht. Sjoerd: "Eigenlijk is het huis rondom deze tafel ontworpen. Hij is afkomstig uit het scheikundelokaal van een school en ik heb hem al heel wat keren laten meeverhuizen. Eenmaal heb ik het onderstel zelfs in tweeën moeten zagen omdat hij te groot was. Later is dat weer netjes aan elkaar gelast."

De keuken is dankzij deze tafel en de overvloed aan licht de plek waar het grootste deel van het gezinsleven zich afspeelt. Op het zelf getimmerde keukenblok rust een aanrecht dat is gemaakt van massief beton, met zwarte kleurstof erdoor. De roestvrijstalen gootsteen is meegegoten. "Het was een enorme klus om dat aanrecht op zijn plek te krijgen", zegt Sjoerd. "Hij

> werd hier vanaf de vrachtwagen naast het huis gezet en we moesten ons er maar mee redden. Tegenwoordig stoppen ze er piepschuim in, maar deze is nog massief. Niet te tillen."

Op zolder staat een lucht/waterpomp, die zowel zorgt voor verkoeling als verwarming van het huis. Boven in de nok, naast het hoge zijraam, wordt de warme lucht uit het huis gezogen. Vraag niet hoe het kan, maar met behulp van deze warmte kan water voor verwarming en dergelijke worden verwarmd tot 80 graden. "Daarmee besparen we enorm op onze energierekening", zegt Sjoerd. "De huidige lucht/waterpompen zijn zelfs zo efficiënt dat huizen nu energieneutraal kunnen worden gebouwd."

Ze hadden nog wel meer milieuvriendelijke technieken willen inbouwen, maar dat vergde investeringen die het budget overschreden. Yvonne: "We hadden bijvoorbeeld wel een systeem gewild waarmee je met regenwater de wc doorspoelt, maar dat hebben we moeten wegzuignen."

Over bezuinigen gesproken: in het oorspronkelijke ontwerp was het huis een meter langer, maar die meter viel ten prooi aan de kaasschaaf. Vanuit de huiskamer kijk je vanuit je luie stoel kilometers ver de weilanden over. Doordat het glas in de zuidgevel tot op de grond doorloopt, is de scheiding tussen binnen en buiten minimaal. In de verte ligt de dijk van het Reitdiep. Af en toe laat Sjoerd daarin een van zijn kano's te water om een stukje te peddelen.

Vanuit de studeerkamer op de bovenverdieping is het uitzicht nog indrukwekkender. Yvonne: "Bij helder weer kun je de Martinitorren zien."

De tuin is vooral haar lievelingsplek. Gelukkig staan er veel wilgen en fruitbomen in, want: "Snoeien vind ik het leukste wat er is. Een dikke tak afzagen: daar word je toch blij van?"

Het huis is een 'work in progress' zou je kunnen zeggen, want zo af en toe wordt er weer eens wat veranderd. "We hebben steeds nieuwe ideeën", vertelt Yvonne. "We doen alles het liefste zelf. Sjoerd doet dan het timmerwerk en ik schilder het. Soms bekijken we ons er wel op, want het is veel werk. Dat schilderen neemt dagen in beslag."

Diverse meubels in huis zijn zelf gebouwd, andere hebben al vele verhuizingen meegemaakt. Yvonne: "We hebben ook veel van Ikea, maar eigenlijk houd ik er niet erg van. Die boekenkast bijvoorbeeld is gemaakt van gefineerd spaanplaat. Inferieur materiaal."

Aan de muren vallen de grote schilderijen op. Ze zijn gemaakt door Yvonne en Sjoerds vader. Een van de schilderijen, Ikarus die zijn vleugels verliest in de hitte van de zon, hebben Yvonne en haar schoonvader samen geschilderd. Sjoerds vader ontwierp ook de gevelstenen die aan de straatzijde op beide hoeken zijn bevestigd. 'Anno' staat op de ene, en een Y van Yvonne, '2005' op de andere, en een S van Sjoerd. De letters zijn zo eigenzinnig vormgegeven dat ze moeilijk te ontcijferen zijn, maar dat geeft niet.

Als je zelf je huis ontwerpt, dan moet er ook wel wat misgaan, zou je denken. Dat valt mee. "De lichtknopjes in de hal", zegt Sjoerd na diep nadenken. "Die heb ik in het midden van de muur gepland, zodat je er vanaf de voordeur maar ook vanuit de huiskamer makkelijk bij kunt. Maar het heeft jaren geduurd voor we ze blindelings konden vinden."

